

Jofre Mateu Exjugador del Girona i el Llevant

“El Girona ha de saber disfrutar patint”

OPTIMISTA • “Si fan les coses bé, tenen fe, mantenen l'empenta i Montilivi està com l'altre dia, el Girona pot estar tranquil”, diu el lleidatà **EL NIVELL** • “No hi ha jugadors de primera i jugadors de segona, hi ha quatre cracs i la resta”

Xevi Masachs
GIRONA

Jofre Mateu (Alpicat, 24-01-1980) va pujar a primera amb el Llevant, amb el qual va jugar tres temporades. Al cap de vuit anys va arribar a Montilivi, on va coincidir amb Pablo Machín. Soci fundador d'una empresa de *coaching*, el lleidatà no para. Comenta partits a televisió, fa retransmissions del Barça per ràdio i té al cap treure's el tercer nivell d'entrenador.

Com va viure la victòria del Girona contra el Madrid?

Amb eufòria. De fet, quan va encaixar el 0-1, després d'aquell pal de Maffeo, pensava: ostres, el Madrid se'n tornarà a sortir sense gaire bon joc, com li passa a vegades. Però es van ajuntar dues coses. La primera, que el Girona va estar molt bé, va fer les coses molt ben fetes i, per moments, va passar per sobre del rival. I la segona, que el Madrid va mostrar un nivell força inferior del que pot estar.

És l'impuls definitiu per convèncer-se que el Girona que tan bé va funcionar a segona ha de funcionar a primera?

Amb compte, però. És veritat que va ser un molt bon partit, i també que tothom veia que el Girona mereixia més punts dels que tenia. La primera és una categoria molt difícil i que t'exigeix molt això, que tot el que mereixes sumar val més que ho sumis, perquè, si no, després és molt difícil recuperar-ho. Per tant, em sembla molt bé que agafin moral i que vegin que són un equip amb possibilitats, però també amb molt de compte, perquè fa dues jornades estàvem tots una mica acollonits, i tampoc era això.

Van guanyar el Madrid amb vuit jugadors que ja hi eren a segona. Li crida l'atenció?

No. Això ho repeteixo contínuament. Has guanyat el rival que precisament té aquests jugadors que només estan a gran

Jofre Mateu fa de comentarista de partits ■

clubs. La resta, jugadors de primera i de segona són els mateixos. Un jugador que estava jugant a primera de cop passa a jugar amb regularitat a segona, i a l'inrevés passa el mateix. Traient els quatre cracs. Això m'ho deia sempre Manolo Preciado. No hi ha jugadors de primera i jugadors de segona. Hi ha cracs, i la resta, unes vegades estan millor i altres pitjor, segons com encaixen a l'equip o com es troben. Hi ha jugadors del Girona que estaven a segona l'any passat i que haurien pogut estar jugant a primera des de fa anys. Per circumstàncies, hi han arribat ara.

Vostè ha estat a totes dues. El salt és gros?

El salt és gros, perquè a vegades, segons l'escenari, tens la

sensació que ets molt inferior perquè hi ha equips que et guanyen molt fàcilment. Vas en un camp, jugues un partit més o menys igualat, com tants n'hi ha a segona, i de sobte veus que t'han fotut tres gols. Penses: “Hosti, què ha passat? Si no han fotut res!” Això a segona A no passa tant. A primera, molt. És la diferència. Per la resta, quant a joc, quant a dificultat, no hi ha tanta diferència.

Els sis punts seguits han fet canviar la perspectiva al Girona. El veu patint a baix fins al final?

No diria a baix, però sí que diria patint. I està molt bé que s'enganxin a aquesta idea que serà un any complicat. Això em sembla fantàstic. Perquè patir no vol dir que no es disfruti. Jo no

Falta valentia en l'esport d'elit. O més aviat responsabilitat. Però entenc que s'eviti, perquè es pot fer tan gros que no vull res dolent a ningú

veig el Girona ni estant a llocs de dalt ni disputant segons què. El Girona ha de tenir clar que s'ha de disfrutar patint. Perquè tenen totes les garanties del món que si fan les coses bé es quedaran a primera divisió. Per mi, a l'altura de la majoria d'equips traient els de dalt. No el veig pitjor que el Dépor ni el Leganés ni uns quants. Hi ha dinàmiques, hi ha estats de forma... Però si fan les coses bé, si tenen fe, continuen amb aquesta empenta i Montilivi està com l'altre dia, l'equip pot estar perfectament tranquil, que té moltes possibilitats de salvar-se.

Poc devia imaginar què acabaria fent Machín a Montilivi quan va arribar.

No, no li augurava aquesta trajectòria al club. I ho celebro molt. No només per ell, sinó per tot el cos tènic. És un premi merescudíssim per tots. A vegades pots dir que has fet un any bo o que potser has tingut sort. En aquest cas, ja no es pot discutir que aquesta gent val. Quan hi ets tantes vegades, és una qüestió objectiva. Sense cap dubte.

Què recorda d'aquell primer Machín?

Va arribar en unes circumstàncies molt complicades. L'equip estava fotut, en molt mala dinàmica, i ell va arribar amb idees molt clares, que al final va ser el que ens va treure del pou. Va implantar una manera de jugar que estava molt lluny del que estàvem fent, i per a alguns jugadors encara més, perquè la temporada anterior havíem tingut

Rubi. A molts els va costar. Va ser aquesta novetat en la manera de jugar, que apostava sobretot per ser pràctic i obtenir resultats, i se'n va sortir.

El context polític pot afectar el Girona a camp contrari?

No serà el cas del Ciutat de València, però segurament li tocarà, de trobar-se hostilitat en algun camp. Però és una cosa més. A la meitat dels jugadors del Girona els deu ser igual. I a la resta, pels que jo conec, estic segur que encara els pot donar més empenta. L'hostilitat que trobin en segons quins camps alguns jugadors encara els farà trempar una mica més.

Vostè no ha amagat mai la seva ideologia i les seves voluntats. Falta valentia en l'esport d'elit?

Sí que falta valentia, però ho entenc perfectament. Ara mateix estem en una situació que no s'ha viscut mai i, si no dius res, segurament estàs renunciant a certes coses. Ja crec que és més aviat responsabilitat que valentia. Però entenc que s'eviti, perquè es pot fer tan gros que tampoc desitjo res dolent a ningú. Si posen gent a la presó, com no has de tenir por de dir no sé què? Ho puc entendre.

A vostè li ha costat disgustos?

No. Alguna cosa puntual, com amb altres temes. Hi ha gent que no ho entén i que em reclamen com pot ser que renegui d'Espanya quan m'ha donat de menjar. Com si a Espanya només hi poguessin treballar els espanyols.

Ens en sortirem?

Jo ho veig molt difícil. Estic desanimat. Estic veient que arribaran les eleccions que sembla que ara ja tothom dona per acceptades. A mi m'hauria agradat que ja no se celebressin. I sí és que no es fa res perquè no siguin absolutament netes i normals, si no fan trampa, per dir-ho clar, tornarem a estar igual. No ho acceptaran mai. Fins que no es tiri pel dret no es podrà fer, i tirar pel dret estem veient que de moment és complicat. ■